ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v hlavním líčení, konaném dne 11. května 2006 v senátě složeném z předsedy Mgr. Tomáše Boučka a přísedících [redacted] a [redacted], t a k t o:

Obžalovaná

[redacted]

nar. [redacted] v [redacted], trvale bytem [redacted], [redacted], fakticky bytem [redacted],

j e v i n n a ,

že

v [redacted], ulici [redacted] ve svém bytě v přesně nezjištěnou dobu v nočních hodinách z 27. 5. 2005 na 28. 5. 2005 několika údery do hlavy a nejméně jedním úderem do krku nezjištěným předmětem úmyslně usmrtila svého druha [redacted], nar. [redacted], poté jeho tělo rozřezala ruční pilkou a kuchyňským nožem na šest částí, které zabalila do igelitových pytlů a za pomoci svého [redacted] je odvezla osobním automobilem a vyhodila na dvou místech u silnice z [redacted] do [redacted],

t e d y jiného úmyslně usmrtila,

č í m ž s p á c h a l a

trestný čin vraždy podle § 219 odst. 1 trestního zákona a

o d s u z u j e s e

podle § 219 odst. 1 trestního zákona k trestu odnětí svobody v trvání **d e s e t i (10) roků.**

Podle § 39a odst. 3 trestního zákona se pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s o s t r a h o u.**

O d ů v o d n ě n í

Z důkazů provedených v hlavním líčení bylo zjištěno, že obžalovaná [redacted] žila v družském poměru s poškozeným [redacted] v [redacted], [redacted]. V nočních hodinách z 27. 5. na 28. 5. 2005 mezi nimi došlo k hádce ohledně peněz. Když poškozený usnul, udeřila jej obžalovaná opakovaně nezjištěným tvrdým předmětem do hlavy a nejméně jednou do krku, čímž jej usmrtila. Poté jej bodla kuchyňským nožem do krku a následně jej stelným nožem a pilkou na dřevo rozřezala na šest částí. Ty zabalila i s jeho oblečením a dalšími věcmi do igelitových pytlů, které společně se svým [redacted], který o události nevěděl a neznal jejich obsah, odvezla osobním automobilem její matky k silnici mezi [redacted] a [redacted], kde je na dvou místech odhodila a kde byly dne 8. 6. 2005 náhodně nalezeny. Kuchyňský nůž, pilku na dřevo, kuchyňskou paličku se sekyrkou a kuchyňský váleček pak odhodila do křoví v místě zvaném [redacted] v [redacted].

Obžalovaná byla vyslechnuta procesně použitelným způsobem poprvé dne 11. 6. 2006 a k popsanému skutku se zcela a kvalifikovaně doznala. V podrobnostech uvedla, že v sobotu dne 28. 5. 2005 byla sama doma společně se svým druhem. Během dne se pohádali kvůli penězům. Poškozený jí vyčítal, že mnoho utrácí. (Zde je třeba poznamenat, že podle dalších důkazů, které budou zmíněny níže, muselo k této hádce dojít již v pátek večer dne 27. 5. 2005, nikoli v sobotu, jak uvádí obžalovaná). V obžalované vřel vztek a šla se dívat do obýváku na televizi. Poškozený přišel po chvíli za ní a lehl si do postele. Znovu jí začal vyčítat a potom usnul. I obžalovaná na chvíli usnula. když se probudila, spal poškozený na břiše. Obžalovaná vzala z kuchyně nůž s černou rukojetí, dlouhý asi 30 cm. Tímto nožem bodla poškozeného do zad k páteři těsně nad lopatky. Asi za deset minut, když se poškozený nehýbal, se rozhodla tělo rozřezat. Položila si na lino nějaké hadry a stáhla poškozeného vedle postele. Za použití nože a pilky tělo postupně rozřezala. Používala i kuchyňský váleček, kterým podkládala části těla, aby šly uříznout i u podlahy. Části těla pak uložila do modrých igelitových pytlů, které měla doma. Poté usnula a vzbudila se až v neděli. Odešla na schůzku s [redacted]. S tím byla v herně [redacted] až do půl čtvrté odpoledne. Po návratu domů dal některé pytle s částmi těla do velké kostkované tašky. Ještě za světla jela na kole do [redacted] k rodičům. Když šli všichni spát, požádala [redacted], jestli by s ní nejel autem do [redacted], neboť potřebuje odvézt nějaký bordel z bytu. Chtěla tak učinit, až budou rodiče spát. jeli tedy do [redacted] asi půl druhé v noci. Pytle měla připravené v chodbičce a na dvakrát či na třikrát je nanosili do auta. Poté je vyhodili na dvou místech u silnice z [redacted] do [redacted] u kopce, zvaný [redacted]. Věci, kterými řezala tělo, opláchla v koupelně a nechala je za pračkou. Asi druhý den je v batohu odnesla na místo, kde se říká v [redacted] a tam je odhodila do křoví. Toto místo dne 10. 6. 2005 označila policii, zúčastnila se jeho ohledání,

při kterém byly doličné věci skutečně nalezeny.

Dne 2. 9. 2005 proběhla v bytě obžalované rekonstrukce činu, při které obžalovaná diametrálně změnila výpověď. Uvedla, že v neděli dne 29. 5. 2005 kolem šesté hodiny večerní se vrátila domů z herny [redacted]. Vešla do bytu, v koupelně se svítilo a nacházel se zde cizí muž. Byl vysoký a mohutný, měl šedivou teplákovku, bílé tričko a černé rukavice. Měl tmavé vlasy do culíku. V obýváku leželo tělo poškozeného a pod ním byly hadry. Jednalo se o nějaké oblečení poškozeného, prostěradlo. Poškozený měl rozřízlá záda, bylo tam hodně krve a smradu. Ten muž jí ukázal fotku, kde je ona s dětmi. Pak jí přinutil, aby poškozeného bodla do zad. Ona nechtěla, tak si za ní klekl a držel jí její ruce. Přitom vrazil poškozenému nůž do zad. Pak jí pustil a ona nůž vyndala a položila na zem. Potom jí začal říkat, jak to měla udělat. V sobotu večer se měla pohádat s poškozeným kvůli penězům, na posteli ho bodnout, pak ho stáhnout na zem a rozřezat. Říkal jí, že když to neřekne, že jí zabije. Pak jí zvednul, hodil jí ty pytle, ona utrhla dva nebo tři a pak jí zatáhl do koupelny a tam jí nechal. V koupelně už bylo nářadí na hadru. Jednalo se o sekáček, váleček nůž a pilku. Nůž obžalovaná opláchla a pilku zlomila, protože se nevešla do batohu, když ji odnášela z bytu. Muž jí říkal, že jí bude hlídat na každém kroku, ukazoval jí fotografii jí a dětí. Když se předtím vracela domů, nikoho v domě nepotkala, byt si odemykala. Obžalovaná nemohla určit, kdy z bytu ten muž odcházel. Když pak odcházela ona, opět nikoho nepotkala. Muž jí dal před odchodem přesné instrukce co má říkat v případě, že bude věc šetřit policie. Řekl jí, že pilku vzala ze skříně. Dále jí řekl, že se měli pohádat v sobotu večer kvůli penězům a [redacted] se šel potom umýt a ona šla do obýváku, už bylo dlouho, tak si lehla. Když se probudila, tak televize ještě běžela, ale [redacted] už spal. Ona měla vstát, vypnout televizi a jít si do kuchyně pro nůž. Ten měla vzít ze šuplíku a pak si kleknout nad poškozeného a bodnout ho do zad. On měl akorát zvednout hlavu a něco zamumlat. Po nějaké chvíli ho měla obžalované stáhnout na zem, dojít si pro pilku do skříně a pak také pro váleček, který použila ve chvíli, kdy jí nešlo tělo dořízнout. Dále jí říkal, že měl mít kuklu a že ho neviděla. Muž měl na sobě ponožky, botasky měl u skříně. Dveře nebyly po celou dobu zabouchlé, jenom přivřené. Když muž odešel, uklidila hadry, vytřela podlahu a pak také utekla z bytu. Pytle odvezli z [redacted] v noci z neděle na pondělí, nástroje vyhodila až v pondělí.

V hlavním líčení pak odmítla vypovídat a odpovídat na položené dotazy.

Soud musí především konstatovat, že neuvěřil změněné výpovědi obžalované při rekonstrukci na místě činu, kterou považuje za účelovou a smyšlenou. K této úvaze jej vede jednak řada nelogických až absurdních tvrzení obžalované, jednak rozpor její nové výpovědi z ostatními důkazy. Naopak její původní doznání s nimi zcela koresponduje. Soud považuje především za velmi nepravděpodobné chování onoho neznámého muže. Obžalované popisuje muže kterého neznala, pouze jej jednou viděla ve společnosti poškozeného. Na druhé straně tento muž měl být jasně připraven na setkání s ní, ač nemohl předpokládat, že při příchodu do bytu jednak nebude doma, jednak že se vrátí domů v době, kdy on se bude ještě nacházet v bytě. Přesto měl mít u sebe fotografii obžalované a jejích dětí. Neznámý muž měl obžalovaného podle obžalované usmrtit ještě v době, kdy s ním byl v bytě sám. Pak ovšem lze těžko vysvětlit, proč zde setrvával i po vraždě, pracně se snažil rozčtvrtit tělo, neboť tímto jednáním nemohl sám nic dosáhnout. Pokud by měl v úmyslu tělo takto odstranit z bytu, musel by sám zcela zahladit stopy a riskoval by zájem obyvatel domu. Už vůbec nelze uvěřit tomu, že údajný vrah riskuje další komplikace tím, že v bytě setrvává i po příchodu obžalované a nutí ji, aby bodala do již mrtvého těla a dokonce jí v tom pomáhá a prezentuje tuto věc jako určitou svou zábavu. Navíc připustí, aby se toto vše odehrávalo za situace, kdy zůstávají pootevřené dveře z bytu na chodbu a vrah tak riskuje příchod dalších osob. Je velmi

nelogické, že by se snažil takto pracně manipulovat s poškozeným, rozčtvrtil jeho tělo a nakonec jej nechal v bytě a pouze se spolehl na to, že jeho plán dokončí obžalovaná. Muž na jedné straně zavraždí poškozeného a velmi bezohledně a hrubě naloží s jeho ostatky, na druhé straně ponechá naživu svědkyni celé události a ještě jí pověří zahlazením stop. Už vůbec nelze akceptovat tvrzení obžalované, že její původní podrobné a kvalifikované doznání bylo pouhou reprodukcí toho, co jí přikázal vypovídat neznámý muž. Je těžko pochopitelné, že by jí muž navedl k vylíčení děje nejen v okamžiku samotné vraždy, ale i k podrobnému popisu večera, předcházejícího vraždě a následného dne. Obžalovaná totiž při rekonstrukci v podstatě zopakovala podrobný časový sled událostí v době vraždy, pouze tvrdila, že jí toto naučil neznámý muž.

Naopak lze konstatovat, že jednání obžalované po smrti poškozeného vykazuje jasné znaky účelového jednání, kterým se snažila zahladit stopy svého činu. Ostatky tělo poškozeného byly pracné odvezeny mimo [redacted] na místo, které je přilehlé sice k frekventované silnici, na druhé straně málo navštěvované pěšími osobami. Obžalovaná tělo nevyhodila na jedno místo, ale na dvě, přitom druhé místo bylo ještě více ukryto. Z výpovědi svědka [redacted], který ji pomáhal části těla odvézt z [redacted] vyplynulo, že obžalovaná na něj naléhala, aby tělo odvezli v noci. Zdůvodňovala to tím, že nechce mít ostudu. Také nástrojů, které používala při čtvrcení těla, se nezbavila nejjednodušším způsobem (např. vyhozením do popelnice), ale rozházela je v hustém křovinatém porostu, kde by nebylo možno je náhodně nalézt. Obžalovaná tvrdí, že takto jednala na pokyn neznámého muže, neboť měla strach o svůj život a život svých dětí. Pak ovšem jen těžko pochopit, že v určitém okamžiku trestního stíhání, které je stále vedeno pouze proti ní, o tomto muži vypovídá a dokonce poskytne takový popis, který umožňuje se stavení identikitu. Řada svědků z okolí obžalované, ať už rodinných příslušníků či známých vypovídala o chování obžalované po vraždě. Z jejich výpovědí nevyplývá, že by jevila známky prožitého šoku, traumatu či měla viditelné známky nějakého násilí. Naopak, svědek [redacted] uvedl, že obžalovaná po zmizení poškozeného působila uvolněněji než před tím. Obdobně také svědkyně [redacted] uvedla, že mluvila s obžalovanou dne 4. 6., kdy jí obžalovaná sdělila, že poškozený nechodí již týden do práce a není doma. Chovala se naprosto normálně, byla spíše samá sranda. Jak už bylo řečeno výše, změněná výpověď obžalované byla vyvrácena především dalšími důkazy, konkrétně výpověďmi svědkyň [redacted] a [redacted]. Podle obžalované mělo dojít k vraždě až v neděli 29. 5. 2005 v době kolem 18.00 hodin, kdy se vrátila domů a přistihla zde neznámého muže. Svědkyně [redacted] v přípravném řízení uvedla, že v pátek 27. 5. viděla poškozeného i obžalovanou. Ta s nimi seděla večer na chodbě a pila víno. Obžalovaná jim říkala, že budou celý víkend doma, neboť mají práci. Během večera měla obžalovaná opakované telefonáty, které sice vyřizovala stranou, ale svědkyně zaslechla, že někomu sděluje, že nikam nemůže jít, neboť je poškozený doma. Na chodbě seděly asi do půlnoci, ale nikdo cizí k [redacted] nešel ani od nich neodcházel. Svědkyně ráno dne 28. 5. odjela na chalupu a vrátila se v neděli asi v 18.00 hodin nebo v 19.00 hodin. V neděli kolem osmé večer seděla se sousedkou [redacted] na chodbě a viděli odcházet obžalovanou. Ptaly se na poškozeného a obžalovaná jim řekla, aby se nestaraly.V hlavním líčení na výpovědi setrvala, pouze se pokusila upřesnit časové údaje ze dne 29. 5. 2005. Doplnila, že si není jistá časem svého návratu z chalupy, jezdila zpět různě. Ten den se mohla vrátit už v pět, bylo to jistě pozdě odpoledne. Kolem půl sedmé už asi seděla se sousedkou [redacted] na chodbě. Soud v tomto nevidí žádný zásadní rozpor, svědkyně pouze upřesnila časové údaje a v zásadě se neliší od výpovědi svědkyně [redacted]. Doplnila také, že když obžalovaná odcházela z bytu, působila naštvaně, jinak na ní ovšem nepozorovala nic zvláštního, žádné zranění a podobně. Svědkyně [redacted] potvrdila výpověď svědkyně [redacted] ohledně pátečního večera 27. 5. 2005. I ona uvedla, že ten večer viděla naposledy poškozeného [redacted]. Obžalovaná s nimi

seděla na chodbě domu a říkala, že o víkendu budou doma, neboť mají práci. Během večera měla několik telefonátů na mobilní telefon. Svědkyně slyšela, že někomu říká, že dnes nemůže, neboť [redacted] či [redacted] je doma. Obžalovaná vypila asi litr (pět dvojek) vína. Poté, co obžalovaná odešla domů, byl u nich v bytě klid. Kdyby se hádali nebo tam byl jiný hluk, určitě by to slyšela. Pokud jde o následující sobotu, bylo svědkyni divné, že na chodbě byl absolutní klid. Většinou poškozený v bytě něco dělal, chodil do večerky, pohyboval se po domě. Z bytu poškozeného nebylo vůbec nic slyšet, žádný pohyb. Přitom z chodby do bytu je všechno slyšet. Pouze v noci ze soboty na neděli slyšela svědkyně jet asi desetkrát za sebou výtah. V neděli 29. 5. svědkyně odjela brzy ráno a na oběd se vrátila. Celé odpoledne byl v domě opět absolutní klid, nikoho neviděla ani neslyšela. Asi kolem čtvrté nebo půl páté přijela svědkyně [redacted], sedli si na chodbu a pily kafe. V hlavním líčení svědkyně hovořila o době asi kolem páté nebo půl šesté, soud v tom ale nevidí nějaký podstatný rozpor, svědkyně si konkrétní dobou pouze nebyla jista. U [redacted] byl absolutní klid a svědkyně se tomu divily. Takto na chodbě seděly po celou dobu asi do půl deváté. Najednou bylo slyšet cvaknout dveře a vyšla obžalovaná. Když se jí zeptaly, kam jde, tak jim odsekla. Řekla, že jí [redacted] naštval a že jde pryč. Chovala se jinak než obvykle. Poškozeného ten večer neviděly, byl u nich klid. Poškozeného bylo normálně dost slyšet, hodně kašlal, v domě dělal prostě hluk. V následujícím týdnu s nimi obžalovaná ještě jednou seděla u stolku a svědkyně se jí ptala na poškozeného a nabízela jí, že to dojde ohlásit na kriminálku. Obžalovaná řekla:“ať si tam chcípne“ nebo něco podobného. O předmětném víkendu, předtím ani potom svědkyně neviděla u [redacted] nikoho cizího. Za poškozeným za celých patnáct let chodila jenom jeho sestra a za obžalovanou její příbuzní a dvě kamarádky. Poškozený nepil alkohol a nechodil do hospody. Žádní kamarádi za ním nechodili. Nikdy si nepůjčoval peníze, byl finančně zajištěný. Obžalovanou nebil, svědkyně na ní nikdy neviděla modřiny. Navíc by o tom jistě věděla, v domě všichni žili jak jedna rodina, všechno o sobě věděli a obžalovaná by jim o násilí ze strany poškozeného jistě řekla. Obě svědkyně pak shodně uvedly, že poškozený byl bezproblémový člověk, který měl rád obžalovanou i děti, nepil, měl rád klid. Naopak obžalovanou charakterizovaly jak vznětlivou, hádavou. Navíc v poslední době dost pila, i v pátek 27. 5. odcházela opilá.

Z výpovědí svědkyň jednoznačně vyplývá, že události v neděli dne 29. 5. nemohly proběhnout tak , jak je líčí obžalovaná ve své druhé výpovědi. Svědkyně vyloučily, že by v době mezi šestou hodinou večerní, kdy obžalovaná měla přijít domů z herny [redacted] a půl devátou večerní, kdy už by musel být cizí muž pryč, kdokoli přicházel do bytu poškozeného či z něj odcházel s výjimkou obžalované. Svědkyně neslyšely v tuto dobu z jeho bytu žádné zvuky. Dveře byly zavřené a svědkyně se dokonce domnívaly, že u poškozeného není nikdo doma. Dokonce nic neslyšely ani celou sobotu dne 28. 5. To vše spolehlivě vyvrací obhajobu obžalované ohledně cizího vraždícího muže. Přitom soud nemá důvod svědkyním nevěřit, jejich výpovědi navzájem korespondují, navíc z jejich obsahu a způsobu, jakým svědkyně vypovídaly, je jasné, že opravdu věděli o každém pohybu v domě, měly vysokou míru přehledu o tom, co který z obyvatel domu dělá, kdy se zdržuje doma a podobně. Právě z těchto důvodů je soud přesvědčen, že v jejich výpovědích nejsou žádné obsahové ani časové mezery a lze se na ně spolehnout. Jejich výpovědi částečně potvrdil i svědek [redacted], který také uvedl, že v neděli 29. 5. nepotkal v domě nikoho cizího. Výpověď svědkyň je dále potvrzována výpovědí svědka [redacted], který také celou sobotu a neděli neviděl poškozeného ani obžalovanou, bydlí přímo pod nimi a z bytu nic neslyšel.

Na straně obžalované byl spolehlivě prokázán i možný motiv k činu, který spáchala. Obžalovaná nebyla spokojena ve vztahu s poškozeným [redacted] . Často se hádali, především kvůli penězům. Obžalovaná opakovaně hovořila o tom, že by chtěla od poškozeného odejít,

na druhé straně se obávala, že přijde o děti, čímž jí měl údajně poškozený vyhrožovat. Tyto skutečnosti vyplývají z výpovědí svědků [redacted], [redacted], [redacted], [redacted], [redacted], [redacted]. [redacted]. Svědkyně [redacted] v hlavním líčení dokonce uvedla, že obžalovaná měla prohlásit opakovaně, že poškozeného jednou zabije. Také svědkyně [redacted] uvedla, že si obžalovaná stěžovala na poškozeného, bála se, že jí vezme po jejich rozchodu děti. V minulosti několikrát mluvila o tom, že [redacted] zabije.

Svědek [redacted] potvrdil, že se s obžalovanou sešel v neděli 29. 5. v baru [redacted], kde setrval asi do šestnácti hodin a pak odjel domů. Žádal obžalovanou, aby jej pozvala domů na kávu, ale ona to odmítla s tím, že má doma nepořádek. Podle svědka se obžalovaná chovala zcela normálně.

Ohledně mechanizmu vzniku zranění poškozeného, příčiny jeho úmrtí a další manipulace s jeho tělem byl vypracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství. Ze závěrů posudku vyplývá, že tělo poškozeného bylo defenzívně rozděleno na šest částí. Byly na něm zjištěny plošné krevní výrony v měkkých tkáních přední části krku a hrudní stěny (nad hrudní kostí) s prokrvácením v okolí hrtanu a průdušnice. Pohmoždění hrtanu a průdušnice. Krevní výrony v měkkých pokrývkách lebních na čele a v levé spánkové krajině. Bodná rána v oblasti přechodu krku a levého ramene s bodným kanálem směřujícím zleva doprava zdola nahoru v úhlu 30 stupňů do oblasti krční páteře, bez známek životní reakce. Pokročilá hniloba. Bezprostřední příčinou smrti [redacted] bylo udušení při tupém násilí, působící proti krajině krku a horní části stěny hrudníku. Poranění v oblasti krku a přední plochy hrudníku bylo způsobeno jednáním jiné osoby a to v době, kdy jmenovaný žil. V daném případě je třeba uvažovat o tupém plošném násilí, které působilo proti uvedeným krajinám silou velké intenzity v době, kdy poškozený ležel na zádech opřen o relativně pevnou podložku (např. dřevěným kuchyňským válečkem, dupnutím apod.). Silný, prudký úder tvrdým předmětem do oblasti krku nebo razantní dupnutí může být důvodem, proč i osoba fyzicky zdatná není schopna se po napadení aktivně bránit. Prohlídkou těla poškozeného nebyly zjištěny žádné známky, které by svědčili pro obranu proti napadení. Bodná rána v oblasti zad byla způsobena až po smrti.

Z těchto závěrů nepochybně vyplývá, že obžalovaná byla fyzicky schopna popsaným způsobem usmrtit poškozeného, byť je nesrovnatelné fyzické konstituce. Lze dovodit, že k jeho usmrcení došlo skutečně ve spánku v noci z 27. 5. na 28. 5, jak popisovala obžalovaná ve svém doznání. Je pravdou, že uvedla jako smrtící zranění bodnutí zezadu nožem, což je v rozporu se závěry posudku. Tento rozpor však podrobně vysvětluje znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie (viz níže). Je však zcela nepochybné, že poškozeného musela usmrtit obžalovaná, neboť v inkriminované době se prokazatelně nacházela v bytě pouze ona a poškozený. Tento posudek je také dalším důkazem, který vyvrací její pozdější obhajobu. Na těle poškozeného nebyly zjištěny žádné známky po obraně proti útoku. Útok tedy musel být náhlý a překvapivý. Těžko lze vysvětlit situaci, kdy by na poškozeného zaútočil zepředu neznámý muž a on se nebránil. Soud přitom nepřipouští tak absurdní variantu, že by se v bytě nacházel neznámý muž a poškozený v jeho přítomnosti spal. nebyl totiž ani výrazněji ovlivněn alkoholem, jak vyplývá z bodu 7) posudku.

Z posudku dále vyplývá, že tělo bylo rozděleno až po smrti poškozeného. K oddělení měkkých tkání bylo užito ostrého řezného nástroje, způsob oddělení kostí nevylučuje použití ruční pilky.

Znalci posudek podali osobně v hlavním líčení, kde na jeho závěrech setrvali a dále uvedli, že v krční oblasti probíhají důležitá nervová spojení, která mimo jiné ovlivňují činnost srdce. Úder do těchto míst může znamenat smrt ve vteřinách či minutách. Za relativně pevnou podložku, o které hovoří znalci, lze považovat i postel. Pokud jde o oddělení levé horní končetiny, konstatovali znalci, že spíše došlo k jejímu vykloubení v rameni, což je podobný mechanismus, jako u porcování drůbeže. Vyžaduje to určitou míru znalostí. Zde považuje soud za nutné konstatovat, že se jistě nejedná o znalost ve smyslu lékařském či obdobném, ale spíše o schopnost takto naložit s tělem, resp. měkkými tkáněmi a kloubem. Tato schopnost nebyla ovšem na straně obžalované žádným způsobem vyloučena.

O vině obžalované pak svědčí i znalecké posudky z oboru zdravotnictví – odvětví psychiatrie a klinické psychologie, které se zabývaly její osobou. Z posudku psychiatrického vyplývá, že obžalovaná netrpěla v době činu duševní chorobou ani přechodnou duševní poruchou, nebyla pod vlivem psychoaktivní látky. Jedná se u ní o smíšenou poruchu osobnosti s průměrným intelektem. Tento víceméně trvalý stav se kromě jiného presentuje necitlivostí k osudu druhých a svému, nižším prahem k uvolnění agrese, afektivní labilitou. Tyto anetické a histriónské rysy vedly k sledované trestné činnosti. V jejím jednání nebyla zjištěna psychopatologická motivace, nebyly zjištěny známky afektu, patologického či zkratkovitého jednání. Její činnosti se jeví jako vyvrcholení chronického partnerského konfliktu, na který reagovala v intencích charakteru své osobnosti s anetickými a histriónskými rysy. To ostatně koresponduje se shora uvedenými svědeckými výpověďmi. Jinak znalec nezjistil žádné skutečnosti, které by měly vliv na rozhodnutí o vině a o trestu. Z tohoto posudku je jasné, že obžalovaný byla schopna čin spáchat, struktura její osobnosti umožnila vyřešit partnerský konflikt takovým způsobem.

Ze závěrů posudku psychologického opak vyplývá, že osobnost obžalované je charakteristická prostotou a infantilitou, pohotovostí k úzkostnému a dissociativnímu reagování, nízkou frustrační tolerancí, lze vysledovat deficit v rozvoji vyšších citů a anetičnost. Posuzovaná se jeví jako nedostatečně samostatná, snadno ovlivnitelná, psychicky nevyrovnaná, citlivě reagující na nesouhlas, pocit ohrožení nebo nátlak, dále je možné ji popsat jako svéhlavou, s tendencí k dětinsky negativistickému reagování a zatvrzelosti. Obžalovaná byla schopna správně chápat průběh spáchaného trestného činu, sled jednotlivých událostí. Vyšetření sice poukazuje na podprůměrnou paměťovou výkonnost, sklon k tzv. paramnézii, ovšem i tak je schopna tyto události v nejzákladnější dějové linii správně reprodukovat, pokud se k tomu rozhodne. K tomu doplnila v hlavním líčení, že nepřesná interpretace děje může být záležitost emoční, kdy obžalovaná události sdělovala podle toho, jaký jim přikládala význam. Tím lze vysvětlit podle názoru soudu skutečnost, že obžalovaná považovala za smrtící pouze ránu nožem do zad a proto o ní hovořila při svém doznání jako důležitém momentu celé události. Znalkyně dále uvedla, že trestný čin nebyl spáchán v afektu ani mechanismem zkratkové reakce. Jednalo se reakci na chronické partnerské rozpory. Obžalovaná patří k osobnostem s lehce ztíženou resocializační prognózou díky lehce sníženému intelektovému deficitu, snadné ovlivnitelnosti, určité tvrdošíjnosti a zarputilosti, anetickým rysům, sklonu k opozičnictví.

Součástí obhajoby obžalované bylo i tvrzení, že by nebyla schopna rozčtvrtit mrtvolu poškozeného, neboť měla odpor k syrovému masu, nebyla schopna maso porcovat ani při vaření. To potvrdila i svědkyně [redacted]. I tuto otázku spolehlivě vyřešila znalkyně v hlavním líčení. Uvedla totiž, že u ní došlo k tzv. psychickému krunýři, kdy v situaci extrémní hrůzy se od události člověk jakoby odosobní a obrní. Znalkyně pak dále vysvětlila i chování obžalované ve dnech následujících po činu, kdy nejevila žádné známky rozrušení a

jednala zcela racionálně. Uvedla, že obžalovaná má sklony k tzv. dissociativní čili hysterické reaktivitě, což dovoluje lidem v situacích tíživých a hrůzných reagovat relativně normálně.

Lze tedy uzavřít, že i z hlediska psychologického bylo bez jakýchkoli pochyb vysvětleno jednání obžalované jak v době usmrcení poškozeného, tak v době následující.

Ze znaleckého posudku – kriminalistické mechanoskopické expertizy vyplývá, že zkoumané kosti poškozeného [redacted] byly předěleny plátkem pilky na dřevo, který druhově odpovídá nalezené pilce při ohledání místa činu dne 10. 6. 2005. Součástí znaleckého posudku z oboru zdravotnictví – odvětví soudního lékařství je i pitevní protokol včetně fotodokumentace. Soud měl dále k dispozici protokoly o ohledání místa činu ze dne 8. 6. 2005, kdy na dvou místech byly nalezeny části těla poškozeného. K těmto protokolům byla pořízena i fotodokumentace a videodokumentace. Další protokol o ohledání místa činu je ze dne 10. 6. 2005, kdy obžalovaná označila místo, kde odhodila nástroje, použité při vraždě. Na tomto místě byly skutečně nalezeny kuchyňský dřevěný váleček, sekáček na maso,nůž a pilka. Z přiložené fotodokumentace a videozáznamu vyplývá, že byly nahodile rozházeny v hustém laném porostu. V přípravném řízení byla prověřována také výpověď obžalované, která uvedla, že neznámého muže viděla před vraždou jednou před Spořitelnou v [redacted]. Naskýtala se tudíž možnost loupežné vraždy poškozeného neznámou osobou. Z výpisů z účtu poškozeného však vyplynulo, že nedisponovala výraznějšímu finančními prostředky a dne 27. 5. vybral z účtu běžnou částku 2.400,-- Kč.

Na základě výše uvedené důkazní situace lze tedy beze všech pochybností konstatovat, že obžalovaná naplnila svým jednáním po subjektivní i objektivní stránce všechny zákonné znaky trestného činu vraždy podle § 219 odst. 1 trestního zákona, když jiného úmyslně usmrtila. Obžalovaná udeřila opakovaně do hlavy a nejméně jednou do krku poškozeného blíže nezjištěným tvrdým předmětem, čímž mu způsobila smrt. Obžalovaná tak jednala v úmyslu přímém, neboť ještě po jeho smrti jej jedenkrát bodla nožem do zad a tělo rozřezala na několik částí. Tohoto činu se musela dopustit pouze obžalovaná, neboť v inkriminované době se nacházela v bytě pouze ona a poškozený. Není tedy rozhodné, že nebyl zjištěn konkrétní předmět, kterým poškozeného opakovaně udeřila. Soud má za prokázaný i motiv k takovému činu, kterým byly vleklé partnerské rozpory, snaha obžalované opustit poškozeného a na druhé straně její strach, že rozchodem přijde o děti.

Při rozhodování o trestu vycházel soud ze všech skutečností, rozhodných pro účel a výměru trestu, uvedených v § 23 odst. 1 trestního zákona a § 31 odst. 1 trestního zákona. Soud sice při hodnocení důkazů vycházel z původního doznání obžalované, nicméně toto doznání nelze hodnotit jako polehčující okolnost, když obžalovaná výpověď změnila a na této změně trvala až do konce řízení. Je ale pravdou, že jí výrazně polehčuje předchozí řádný život, když v minulosti nebyla odsouzena pro žádnou trestnou činnost ani projednávána pro přestupek. Soud pak neshledal žádné okolnosti přitěžující. K její osobě bylo dále zjištěno, že je svobodná, má dvě nezletilé děti, je zaměstnána jako dělnice. Soud hodnotí v souladu se znaleckým posudkem z oboru klinické psychologie možnost resocializace obžalované jako jen mírně ztíženou s ohledem na její strukturu osobnosti. Došel však k závěru, že postačí v daném případě uložení trestu na spodní hranici zákonné trestní sazby. Pro výkon trestu byla zařazena do věznice s ostrahou, byť pro takový trestný čin ukládá trestní zákona zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou. Soud má však zato, že s ohledem na dosavadní chování obžalované a její nízký stupeň narušení postačí zařazení do věznice s mírnějším režimem.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze.

Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce. Ve prospěch mladistvého obžalovaného může i proti jeho vůli podat odvolání i orgán pověřený péčí o mládež, kterému lhůta k podání opravného prostředku běží samostatně.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrno, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

V Plzni dne 11. května 2006

Mgr. Tomáš Bouček,v.r.
předseda senátu
Krajského soudu v Plzni

Za správnost vyhotovení:
Olga Harmáčková